

Reactie op de vraag: Wat is uw opvatting over het wettelijk verplichte bekwaamheidsdossier dat het bevoegd gezag over leraren moet bijhouden?

Als (kleine) CRKBO geregistreerde aanbieder van nascholingsaanbod voor leerkrachten op het gebied van computeronderwijs en 3D ontwerp wil ik graag mijn reactie op dit voorstel geven.

Ik ben voor het afschaffen van het verplichte lerarenregister.

Als onderwijsaanbieder biedt dit register mogelijkheden. Onze cursussen komen in aanmerking voor accreditatie. Dat betekent dat leerkrachten bij een verplicht lerarenregister, sneller en vaker voor onze trainingen zullen kiezen en onze omzet stijgt. Maar dit gaat niet om bedrijven, dit gaat om professionele leerkrachten.

Maar ik zie nu al onwenselijke bewegingen op gang komen:

- **Door het verplichte lerarenregister wordt het nascholingsaanbod duurder.**

In het vrijwillige lerarenregister was deelname volledig gratis voor ons als aanbieder.

Voor het nieuwe register moet je een eHerkenning inlogcode hebben op niveau **EH2+**

Hier zitten kosten aan verbonden en administratieve handelingen. Tijd en geld.

Ik vermoed dat dit het begin is van allerlei zakelijke transacties en handelingen die ik als aanbieder moet gaan volgen om te kunnen voldoen aan het lerarenregister en dat verhoogt de prijzen van ons trainingsaanbod.

Als scholen bij willen blijven op het gebied van technologie, dan is de bekostiging die het rijk op dit moment geeft aan scholen niet voldoende. Het houdt geen rekening met de digitalisering van het onderwijs en de bijkomende kosten. Daar maak ik mij als aanbieder op dit gebied soms best zorgen over.

Een verplicht lerarenregister dat ook cursusprijzen op gaat drijven lijkt mij dan geen goede zaak. Dat geld kan beter aan goed onderwijs worden besteed.

- **Het verplicht lerarenregister leidt tot versmalling van het aanbod.**

Een leerkracht heeft een breed beroep en kan daardoor breed cursussen volgen. Soms is een cursus die niet wordt aangeboden door een onderwijsaanbieder een enorme professionele verrijking.

De werkdruk in het onderwijs is hoog. Leerkrachten zullen niet meer kiezen voor cursussen die niet geaccrediteerd zijn door het lerarenregister. En dat gaat ten koste van de professionaliteit.

Zo volgde ik als RT-er ooit een symposium over hoogbegaafdheid welke eigenlijk bedoeld was voor de BIG-registratie van artsen en therapeuten. Nog nooit heb ik zo'n inspirerende dag gehad. De omslag naar de praktijk kon ik zelf wel maken. Voor het lerarenregister zou deze training niet geaccrediteerd zijn. Dat betekent extra administratieve handelingen om dat als leerkracht alsnog aan te vragen.

Er is geen leerkracht die behoefte heeft aan die extra administratieve rompslomp.

Of je kiest ervoor om de cursus niet mee te laten tellen voor je nascholing. Maar wil je werkgever dan nog betalen? En tellen de uren van deze cursus als nascholingsuren of moet je het in je vrije tijd volgen? Werkdruk neemt hierdoor toe.

Bovendien hebben alle cursussen die je volgt ineens een 'onderwijssluchtje'.

- 'Mindfulness in het onderwijs' wordt bijvoorbeeld wel geaccrediteerd.
- Een mindfulness training door een goede psychotherapeut niet.

De persoon die Mindfulness in het onderwijs geeft, heeft waarschijnlijk zijn lessen gevolgd bij de psychotherapeut en er daarna een cursus van gemaakt met een onderwijs sausje.

Ik vind het veel gezonder dat leerkrachten af en toe buiten het 'onderwijs' wereldje stappen met zijn eigen cultuur. En een cursus is daar een uitgelezen mogelijkheid voor.

- **Het verplicht lerarenregister haalt de intrinsieke motivatie naar beneden.**

Als je een norm stelt, gaan mensen naar de norm leven en niet meer naar wat hen drijft. (6-jes cultuur van de PABO, wordt 40-uur-per-jaar-cultuur.)

Er zullen zeker mensen zijn door dit register gemotiveerd worden om cursussen te volgen. Maar volgens mij kan een goede directeur hen ook motiveren als ze niets doen.

Een vrijwillige lerarenregister waarin je je eigen kennis en vaardigheden vrijwillig tentoon kan stellen aan ouders of bijvoorbeeld een toekomstige werkgever kan een verrijking zijn. Een verplicht lerarenregister heeft dat karakter niet.

- **Leerkrachten hebben ruimte nodig, geen nieuwe verplichtingen.**

Tijdens de trainingen die ik geef zie ik leerkrachten voor mij, die wel willen en enthousiast zijn. Maar hun hoofd zit vaak ook vol en ik heb het idee dat niet iedereen alles opneemt wat wij te bieden hebben. Op dit moment is het onderwijs toe aan rust. Rust in administratieve last, rust in je hoofd.

Want pas als je in de rust bent, kun je weer nieuwe informatie opnemen en gaat je eigen creativiteit weer stromen.

Mijn verleden ligt in het basisonderwijs en pas toen ik daar uit stapte, begon na een jaar rust mijn eigen creativiteit en ideeën weer naar boven te komen en het verlangen naar verdieping. Van daaruit is het bedrijf waarmee ik nascholingsaanbod verzorg ontstaan.

Dat gun ik leerkrachten ook. Dat hun eigen creativiteit en verlangens weer ruimte krijgen, zodat ze nog betere leerkrachten worden voor de kinderen die aan hen zijn toevertrouwd.

Het lerarenregister is goed voor ons als professionele onderwijsaanbieders. Wij zullen er in onze PR optimaal gebruik van maken. Maar volgens mij is het niet voor ons, maar voor leerkrachten.

En voor het basisonderwijs zet het alleen maar nieuwe stromen van geld en administratieve lasten in beweging. Een sector die gebukt gaat onder werkdruk en te lage bekostiging moet je hier niet mee lastig vallen.

Ik raad u dan ook aan om het lerarenregister af te schaffen.

U vraagt verder naar de zienswijze op hoe de professionaliteit van de leerkracht vast te stellen is. Het lastige bij het onderwijs is, is dat het een sector is die over het algemeen wat achter de zaken aanloopt. De wereld is op dit moment enorm in verandering. Er wordt op dit moment gewerkt aan doelen voor bijvoorbeeld digitale vaardigheden. Maar zodra deze vast staan is de kans groot dat de wereld alweer veranderd is.

Reactie op de vraag: - In hoeverre vindt u dat het lerarenregister in huidige vorm moet blijven bestaan in de wet terwijl niet duidelijk is hoe de nieuwe koers voor professionalisering van leraren eruit ziet?

Ik ben van mening dat het verplicht lerarenregister moet worden afgeschaft. (Zie bijlage met inhoudelijke verantwoording.)

In de huidige vorm kan het vrijwillig lerarenregister blijven bestaan om kennis en vaardigheden als leerkracht zelf ten toon te stellen aan komende werkgevers en bijvoorbeeld ouders.

Ik denk dat er eerst in het onderwijs nog grote discussie en gesprekken moeten worden gevoerd over hoe je als leerkracht bij blijft in een zo veranderende wereld. In een sector waar de werkdruk zo hoog ligt, is het verplicht stellen van gelimiteerd nascholingsaanbod geen prioriteit.

Ik denk dat we als maatschappij eerst de discussie moeten voeren: Hoe gaan we ons leven vorm geven in een veranderende wereld?

Als millennials al een burn-out krijgen voor ze 30 zijn. En de uitval in het onderwijs groot is. Hoe gaan wij leven in een wereld, waarin banen verdwijnen en nieuwe banen komen? Waarin we ouder worden en langer moeten werken en dus meer veranderingen zullen meemaken?

Ik denk dat we een nieuwe filosofie moeten ontwikkelen op werken en leven. Je zult je je hele leven lang moeten nascholen, wil je werk blijven houden. Maar dat hou je niet je hele leven vol. Op een gegeven moment wordt je veranderingsmoe. Hoe blijf je gemotiveerd om te leren?

Als we werk ons hele leven willen volhouden in een veranderende samenleving, zou het meer cyclisch moet worden.

Een periode waarin je bevolgen je werk doet. (Als je net een opleiding af hebt en heel enthousiast al je nieuwe ideeën invoert en implementeert.)

Een periode dat je in trouw en rust je werk doet. (De leerkracht die thuis een baby en een peuter rond heeft lopen. Trouw haar werk doet en dat goed kan combineren met de zorg. Of de oudere leerkracht die prima werk levert en zo door kan blijven werken tot het pensioen.)

Ook een periode dat je bij tankt. (sabbatical)

En een periode waarin je investeert om te werken. (Naast je werk intensief nascholing volgen)

Niemand kan zijn hele leven op volle kracht enthousiast blijven werken en ontwikkelen. Juist om burn-out te voorkomen, of te voorkomen dat mensen ineens ontdekken dat hun baan overbodig is geworden, zou dat moment van reflectie al eerder moeten zijn ingebouwd.

Je zou met je werkgever moeten kunnen bespreken in welke fase je zit en al die fases zouden moeten worden begrepen en gewaardeerd. Ook door collega's.

Cirkel:

Werken in bevolgenheid

Werken in rust en in trouw

Dromen om te werken

Investeren om te werken

Laten we eerst deze discussies samen aangaan en nadenken over hoe we een leven lang werken in een veranderende wereld vol gaan houden, zonder burn-out.

De uitkomst daarvan moet de basis zijn voor het aangaan van het gesprek over: 'hoe registreer je je bekwaamheden?'

Laten we de mogelijkheid open houden voor alternatieve nascholingsystemen. Ik denk dat je beter 6 jaar lang een klas kunt draaien, met af en toe een cursusdag, zodat heel je hart en aandacht voor de kinderen zijn en daarna een half jaar full-time na-scholing te volgen, dan een uren norm op te leggen.